

gen til Sygekasserne, knytter sig til den anden Grænse, 40 Aars Alderen, idet det utvivlsomt vil blive saaledes, at Reglerne for, hvor gammelt et Menneske maa være for at have Adgang til Sygeforsikring og Invalidforsikring, vil blive forskellige rundt om i Landets forskellige Kommuner, naar disse Bestemmelser ophøjes til Lov. Jeg kunde derfor tænke mig, at man, ogsaa hvad den højeste Grænse angaar, gik til at vedtage bestemte Regler, men at man saa aabnede en Mulighed for, at Personer i ældre Alder, naar særlige Omstændigheder talte derfor, kunde faa Adgang saavel til Sygeforsikringen som til Invalidforsikringen. Forholdet kan jo være det, at et Menneske i de yngre Aar, i Manddomsaarene, sidder i saadanne økonomiske Kaar, at det ikke er muligt for ham at komme ind i de statsanerkendte Sygekasser, medens hans Forhold derefter, i 40 Aars Alderen f. Eks. eller opad de 50 Aar, saa væsentlig forandres, at det vil være af meget stor Betydning for ham, om han kan faa Adgang til at nyde de sociale Goder, som knytter sig til de to Love, jeg her taler om. Nu skønner jeg vel, at dette at give Adgang for Personer i højere Alder til Sygekasser og Invalidforsikring kan foranledige ret omfattende Udgifter udover det, som man i øvrigt regner med at disse Love vil andrage, for alle interesserede Parter, altsaa baade for Arbejdsgiverne, for Staten og for Opholdkommunerne, og jeg er derfor klar over, at det at aabne efter forud bestemte Regler en almindelig Adgang i saa Henseende, al saa sætte Aldersgrænsen, 40 Aar, væsentlig op, kan der ikke være Tale om; men jeg vilde finde det rigtigt, om der blev tilvejebragt en Ventil, saaledes at det i de enkelte Tilfælde kunde tages under Overvejelse, f. Eks. af Invalidforsikringsfonden, om særlige Omstændigheder for den enkelte talte for, at der for hans Vedkommende blev gjort en Undtagelse, saa at han kunde finde Optagelse. Jeg henstiller dette til Overvejelse under den fremtidige Behandling af Lovforslagene i dette Ting. Vel ser jeg, at der er aabnet Adgang indenfor 6 Maaneder efter Lovforslagets Vedtagelse for Personer, som ikke hidtil har staaet i de statsanerkendte Sygekasser, men hvis økonomiske Forhold ikke hindrer dem i at blive nydende Medlemmer af disse Kasser, til at indmelde sig i dem, og det vil naturligvis for dem, der i Øjeblikket er stillede saaledes, som jeg har skitseret i de Bemærkninger, jeg nu har fremsat, aabne Mulighed for at komme ind under denne Forsorg og derigennem oprette, hvad de hidtil har forsømt, men der kan jo komme

nye til, efter at de 6 Maaneder er gaaet, og det synes mig ikke at være helt ud heldigt ubetinget og ganske at udelukke dem.

Jeg glæder mig over, at det i Lovforslagets § 3 er defineret nærmere, end Tilfældet var, da Lovforslaget blev fremsat, hvad der i Loven om Invalidforsikring skal forstaas ved Invaliditetsbegrebet. Jeg tror, det var nødvendigt, at man formede en saadan Definition noget præcisere, end Tilfældet var ved Fremsættelsen af Lovforslaget, men det forekommer mig ganske vist, at man ved Udformningen af Definitionen ikke har været helt heldig. Jeg vil fuldt ud erkende, at der i saa Henseende er en stor Vanskelighed til Stede, og jeg skal ogsaa indrømme, at den Form, man har givet § 3, i alt væsentligt maa siges at være tilfredsstillende. Jeg kan dog ikke undlade at pege paa, at Bestemmelsen om Invaliditeten, altsaa Formindsnelsen af Evnen til at udføre Arbejde til en Trediedel eller derunder, i nogen Grad kan blive paavirket af Bestemmelsen om, at der skal tages Hensyn til Uddannelsen og til tidligere Virksomhed. Nu er jeg fuldkommen klar over, at saadanne Hensyn nødvendigvis maa tages paa en Mængde Erhvervsområder, men jeg vil dog ikke gerne have, at der deri skulde ligge en Tilkendegivelse, om end maaske skjult, af Muligheden for at blive erkendt Invalid i Henhold til Lovens Bestemmelser, fordi man ikke er i Stand til at ernære sig ved det Erhverv, man hidtil har haft. Forholdet er dog det, at forsaa vidt vedkommende er i Stand til at ernære sig og sine ved anden Virksomhed, og for saavidt han er i Stand til at faa saadan Virksomhed, kan Invaliditetsdefinitionen ikke bringes i Anvendelse paa ham, blot fordi hans Uddannelse og tidligere Virksomhed ikke, naar han skal blive i denne Virksomhed, forskafter ham en Indtægt, som er over en Trediedel af den, han kunde have ved dette Erhverv før Indtrædelsen af hans Invaliditet. Jeg nævner kun dette for at pege paa den mulige Fortolkning, der kunde lægges heri, ikke fordi jeg ser, at der er nogen virkelig Fare for, at man vil føre Betragtninger af denne Art frem paa afgørende Sted.

Invalidenteren er jo i Lovforslagets § 4 fastsat til 800 Kr., og det er i Folketingets Udvalgsbetænkning derom udtalt, at skulde Tiderne blive stærkt nedadgaaende, kunde der muligvis rejses den Indvending, at den fastsatte Invaliderente kan blive forholdsvis for høj; der fortsættes saa i Betænkningen med en Udtalelse, som kan sammenfattes derhen, at med det Prisniveau, vi i Øje